

ANH VỀ ẨM THƯỢNG

Anh về ẩm thượng tìm em
Nhà giang một túp, hương đêm một vùng.
Bóng xanh vườn nhãn um tùm,
Khói ngưng mặt nước, sương trùm đầu non.

Anh về ẩm Thượng thăm em
Gọi tên yêu, khẽ gõ rèm cọ khô.
Em đang thức ngủ mơ hồ
Tưởng rằng anh ở trong mơ gọi thăm.

Thấy anh, em xiết nỗi mình
Nhìn em, gương mặt sáng bừng đêm khuya.
Làng không một tiếng chân đi,
Trái tim ta chuyện thầm thì nhau.

Đêm về ẩm thượng chưa lâu,
Núi sông, cây cỏ nhuộm màu thần tiên.
Chỉ cần một ánh nhen lên,
Một lời ý hiệp nên thiên sử tình.

VỢ CHUẨN BỊ HÀNH TRANG CHO CHỒNG ĐI VÀO HỎA TUYẾN

Em choàng lưới mủ cho anh,
Áo an h em nhuộm màu xanh lá rừng
Chiếc ba-lô củ đã dung,
Tay em khéo léo chữa từng đường kim
Gọn gang túi buộc gạo đem;
Muốn hôn nghìn bận tay em đậm đà

Anh đi công tác đường xa
Những nơi bom đạn hay là hiểm nguy
Có tình em dãi theo đi
Ấm trên trăm dặm sợ gì chong gai
Hang chẳng thăm, núi không dài
Một người chiến đấu với hai tâm hồn

Trên đường mát bóng chiều hôm
Nhớ anh em lại bước dồn thêm nhanh
Lá cây cài mũ nhớ mình

Khoác ba-lô lại đeo tình trên vai
Khải hoàn hát khúc ngày mai
Có em rục rỡ tươi hoài bên anh.

ĐỨA CON CỦA TÌNH YÊU

Anh ước đôi ta có con
Con giống em đẹp nhìn không chán
Giống đôi mắt, giống hình gương trán
Con mang tình sáng lạng đôi ta

Con giống em, con cũng giống cha
Giống cái mũi thật thà thẳng sóng
Nhìn gần giống trông xa cũng giống,
Cũng mái đầu dợn sóng quy non.

Nhưng con ta nó giống em hơn
Giống đi đứng, nghĩ suy ăn nói
Duy chẳng giống cái nữ khi dỗi
Lúc em hờn trời cũng phải thua.

Muôn hòa kẻ tóc với chân tơ,
Muôn thịt xương ta mở vạn mùa.
Em hỡi! Đứa con tình ái ấy.
“Tình yêu chưa đã, mền chưa bura”

ANH THƯƠNG EM KHI NGỦ

Anh thương em khi ngủ
Phong thái rất hồn nhiên
Em ngủ như trẻ nhỏ
Ngon say một giấc liền.

Tay em thả xuôi xuôi
Như bơi vào cõi mộng
Mắt em khép dài dài
Dưới trán em lỏng lẻo

Em nằm in trẻ nhỏ
Trong chiếc võng yêu thương
Anh dệt giấc khắp chỗ
Trong phòng, quanh quất giường.

Anh thức nhìn em ngủ
Anh canh giấc cho em

Anh lắng nghe nhịp thở
Ngực em đều xuống lên.

Trở mình tay áp má
Anh thương em dáng người
Tin cậy vào cuộc sống,
Tin ở anh trong đời

Sau một ngày đầy việc
Chúc em tôi giấc lành!
Anh vô cùng sung sướng
Nếu em mơ thấy anh.

MẶT EM

Đã bốn năm tới nghĩa với duyên
Mặt em thay đổi vẫn y nguyên
Nét thơm rờ rờ như tơ chín,
Dáng vẫn thanh thanh tựa nước hiền

Kể từ sen ngó với đào tơ,
Anh đã thắm yêu vẻ dịu mơ
Trong mắt ngọc đen kỳ diệu thế,
Nhìn anh như hẹn đã ngàn xưa.

Khi mặt em gầy lại rất yêu,
Niềm thương như bỗng dội lên nhiều,
Mảng nhìn bịn rịn lo em ốm,
Mà mặt em thêm vẻ lệ kiêu.

Khuôn mặt xinh em mãi rở rang
Là sách nghìn trang sách vạn trang
Sớm mai anh thấy mặt trời mọc,
Chiều hôm anh đọc ánh trăng vàng

Mặt em ở giữa kho trời đất,
Vô tận thời gian có mặt em,
Đáy thăm tâm hồn anh đã cất
Mặt em, hoa vĩnh viễn ngày đêm.

ĐÊM TRĂNG ĐƯỜNG LÁNG

Em là một ngôi sao mới băng
Xuống đây, đi với anh đêm trăng

Hai con mắt dễ thương dễ ghét
Đôi mắt, nguồn mặn nồng tha thiết

Em đưa anh vào trong bóng trăng
Anh đưa em cảnh liễu thung thăng

Đường Láng thơm bạc hà, cánh giới
Ôi trăng soi trên lá xà cừ...

Anh với em bên bờ đêm biếc
Những xóm mờ mền thương quen biết

Trăng như sương trên ruộng lúa xanh
Gió như chim xao động trên cành

Em là một ngôi sao mới băng
Xuống đây, đi với anh đêm trăng.

ĐỨNG CHỜ EM

Trong buổi chiều hôm bong nhá nhem
Anh ra trước cổng đứng chờ em.
Nhận từng vóc dáng từ xa tới
Lọc lấy một hình ảnh thuộc quen.

Anh thấy ai ai cũng vội vàng
Như chim hôm thoi thót về rừng.
Người đi xe đạp đăm chiêu lắm.
Nghĩ bếp nhà đang lửa bập bùng.

Anh cũng chăm xong cái bếp nhà
Tâm thành cơm nước dọn bung ra
Một tuần mong đến hôm nay tiếp
Vào bát cho em vị đậm đà

Nhưng bóng hoàng hôn đặc lại rồi
Hình em anh thuộc thể mà ôi!
Mấy ren suýt nữa reo “Em đến”
Lại ủi an lòng: “Hãy đợi thôi!”

Anh đứng như tròng, chẳng chịu đi
Nhớ nhung vun được đức kiên trì
Anh nhìn nét mặt người qua vội.
Thông cảm muôn đời những biệt ly.

Nếu thức ăn kia gấp một mình,
Tủi lòng, Anh vẫn vững lòng tin.
Thương em vất vả, anh quên hết
Nỗi khổ mong chờ cháy dạ anh.

CHÉN NƯỚC

Em cho anh chén nước
Anh biến thành rượu nho
Rượu triền miên mộng ước,
Rượu nồng nàn thơm tho.

Cái men trong mắt em
Anh đổ vào chén nước;
Hương hơi thở của mình
Đã hóa thành rượu chiu.

Anh thêm vào chén nước
Rượu cất của hồn anh,
Rượu cười sao lấp lánh
Như ánh mắt trời xanh.

Ôi! Chén rượu ân tình
Từ bình minh sự sống
Rót mãi tới vô cùng
Của cuộc đời lồng lộng.

Anh lại nâng chén nước
Mời em nhấp môi cho
Em ơi, đừng uống hết
Kẻo say chết bây giờ.

TRÁI TIM EM THỨC ĐẬP

Trái tim em thức đập
Nơi góc nhỏ thời gian
Một nhịp mạnh nhịp khẽ
Ấy tay anh nồng nàn

Trong đêm vạn trùng khơi
Anh lắng nghe hồi hộp
Nơi nguồn của suối đời
Mạch máu em chảy đập

Ôi đồng hồ năm tháng
Ôi bếp lửa phút giây
Răng sang, mắt em sang
Cũng gốc từ nơi đây.

Anh gìn giữ trái tim
Cho em yên giấc ngủ

Lo lắng bởi yêu thương
Biết bao nhiêu là đủ

Chao ôi sao ngủ ngon
Ngủ ngon lành thế hỡi
Tim anh hút tay anh
Một nhịp hồng nóng hổi

Anh không hề dám nghĩ
Trái tim em lạc đường
Anh thức hoài thức hủ
Anh là trái tim thương